

Tirsdag den 27. april 2021 (D)

1

103. møde

Tirsdag den 27. april 2021 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgetime med statsministeren.

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet. (Udvidelse af kredsen af kompensationsberettigede følgerhverv, regler om krav om miljøtilladelser m.v., regler om ansøgning, frister og dokumentationskrav, regler om statens overtagelse af erstattede aktiver og adgang til nedrivning og bortskaffelse m.v., regler om klageadgang og søgsmålsfrister m.v.).

Af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Rasmus Prehn). (Fremsættelse 26.03.2021. 1. behandling 06.04.2021. Betænkning 22.04.2021. Ændringsforslag nr. 17 og 18 af 26.04.2021 uden for betænkningen af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Rasmus Prehn)).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af lov om rentefrie lån svarende til indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med covid-19, lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19 og lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19. (Udvidelse af A-skattelåneordningen og moms låneordningen som følge af covid-19 m.v.).

Af skatteministeren (Morten Bødskov). (Fremsættelse 13.04.2021. 1. behandling 15.04.2021. Betænkning 22.04.2021).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Mødet er åbnet.

Medlem af Folketinget Jens Rohde har meddelt mig, at han fra den 27. april 2021 repræsenterer Kristendemokraterne, og hermed

opfylder han Folketingets forretningsordens definition af en folketingsgruppe.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgetime med statsministeren.

Kl. 13:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jeg giver hermed ordet til statsministeren for en indledende redegørelse. Værsgo til statsministeren.

Kl. 13:00

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det, formand. Vi er heldigvis godt i gang med at genåbne vores samfund. Det går godt, foråret er her, og danskerne bakker op om test og coronapas som effektive og endnu nødvendige værn mod smitten. Mere end en femtedel af befolkningen er nu vaccineret med i hvert fald første vaccinstik, og det er mere end 1,2 millioner mennesker, og tusindvis af danskere bliver vaccineret hver eneste dag.

Netop på grund af alt det, vi kan glæde os over lige nu, har vi også behov for og mulighed for at se længere frem. Jeg håber og jeg tror på, at vi i stigende grad kan vende tilbage til normale tilstande, for det går godt i Danmark. Som det fremgår af den brede rammeaftale, vi har lavet med 9 af Folketingets partier, er vi enige om at vende tilbage til en normaliseret hverdag, når vaccineplanen er fuldt udrullet. Samtidig er det jo usikkert, hvordan pandemien udvikler sig i de kommende år, og derfor er det en væsentlig opgave både for regeringen og for Folketinget at udvise det, man kan kalde rettidig omhu. Vi må forberede os på, hvordan vi håndterer coronaen på mellemlang sigt, både når det gælder sundhed og økonomi, og hvordan vi undgår nye nedlukninger af vores samfund.

Jeg vil sætte fokus på en afgørende del af den opgave. Vi skal forholde os aktivt til de fundamentale svagheder i vaccineberedskabet, som pandemien desværre har udstillet. Regeringen ønsker, at vi i Danmark skal være i stand til både at vaccinere og genvaccinere den danske befolkning, når det måtte være nødvendigt, og derfor arbejder vi sammen med Folketingets partier på aktivt og bredt at styrke det danske vaccineberedskab. Et vaccineberedskab handler ikke kun om sundhedspolitik, det handler om sikkerhedspolitik, der er store geopolitiske interesser på spil, og det handler om udviklingspolitik, altså at kunne dele vacciner og udvise solidaritet med alle de dele af verden, der ikke selv har råd til at købe dem. Vi kan selvfølgelig ikke overlade vaccinediplomatiet til Europas ideologiske konkurrenter. Med andre ord skal vi være uafhængige, for forsyningsikkerheden er helt afgørende at få på plads.

Derfor er det også vores mål at få etableret en vaccineproduktion i Danmark – en produktion, der fremadrettet kan sikre, at vi har vacciner nok til vores egen befolkning, men også til at kunne indgå aktivt i den europæiske infrastruktur og til at kunne fylde de huller ud, der er globalt – eller i hvert fald nogle af dem. Det her er selv-

sagt en stor beslutning, og det kræver store overvejelser, både om teknologi, om økonomi. Når vi skal investere i vaccineproduktion i Danmark, skal det naturligvis være i de vacciner, som er baseret på den mest lovende teknologi i forhold til de mutationer, som måtte blive en del af fremtidens billede. Derfor skal vi arbejde meget tæt med industrien. Hvis vi griber det her rigtigt an, også i et bredere både erhvervspolitisk og sundhedspolitisk perspektiv, vil der være mange fordele for Danmark ved at få en produktion hertil.

Helt konkret er regeringens forslag, at der etableres et samarbejde med en kommerciel partner om vaccineproduktion på dansk jord. Jeg er overbevist om, at Danmark vil være et attraktivt land at samarbejde med, for vi har en meget stærk medicinalindustri, høj troværdighed, et dygtigt sundhedsvæsen, vi er gennemdigitaliserede, og vi har en meget stærk tradition for offentligt og privat samarbejde. Regeringen vil meget gerne og meget hurtigt tage de næste skridt hen imod et udbud, og om få dage iværksættes derfor en officiel markedshøring. Den markedshøring skal give klarhed over, hvilke virksomheder der kan være interesseret i det her arbejde, samt hvilke krav, både teknologisk og økonomisk, der skal stilles i forhold til virksomhederne. Det, der er idéen, er, at udbuddet iværksættes inden sommer, så den første del af produktionen forhåbentlig kan finde sted i løbet af næste år. Det her skal vi selvfølgelig fortløbende have drøftelser med Folketinget om også. Tak.

Kl. 13:04

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til statsministeren for de indledende betragtninger. Så går vi til spørgerunden. Først er det hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 47

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, formand, og tak til statsministeren. Jeg vil starte et lidt andet sted. Der bliver ikke lempet i udlændingepolitikken, og ydelserne bliver ikke hævet – der bliver ikke lempet i udlændingepolitikken, og ydelserne bliver ikke hævet. Det var en sådan relativt bombastisk udtalelse, et ret klart citat, og det er selvfølgelig et citat fra statsministeren, fra før vi havde et folketingsvalg sidst.

I sidste uge vedtog regeringen så med hjælp for sine støttepartier endnu en gang at give 2.000 kr. skattefrit hver måned til arbejdsløse indvandrere. Det er en lempelse af udlændingepolitikken. Det er en hævelse af ydelserne. Hvorfor står regeringen ikke ved det, man sagde for valget?

Kl. 13:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:06

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er som socialdemokrat af den helt afgørende overbevisning, at folk skal arbejde. Og det at have et arbejde har en værdi i sig selv, og man skal gøre alt, hvad man overhovedet kan som samfundsborger, for at kunne forsørge sig selv og sin familie. Det gælder for os alle sammen, men det gælder i særdeleshed for folk, der kommer hertil udefra. Og en af de største og mest alvorlige fejl, der er begået i integrationspolitikken i Danmark, er jo accepten af, at alle ikke er blevet bedt om at bidrage til det her samfund, når de er kommet hertil. Derfor er det fortsat vores overbevisning, at ydelserne i Danmark ikke skal sættes op. Vi har nogle udfordringer omkring børnefattigdom, som jeg mener vi bliver nødt til at være åbne og ærlige om, og det er så forsøgt håndteret i samarbejde med nogle af Folketingets partier i form af en midlertidig hævelse af børnechecken. Men når det gælder

ydelserne i det hele taget, vil det ikke være vores anbefaling, at de generelt skal sættes op. Derimod vil det være vores meget klare anbefaling, at de mennesker, der af forskellige årsager ikke opnår en tilknytning til arbejdsmarkedet hurtigt, i fremtiden skal bidrage med en 37-timers arbejdspligt for overhovedet at kunne modtage en ydelse i Danmark.

Kl. 13:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen, værsgo.

Kl. 13:07

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det er jo noget, vi har foreslået fra Venstres side, og det er fint, hvis regeringen også vil bevæge sig ned ad den vej. Det er bare det modsatte, man gør i øjeblikket. Det er simpelt hen det stik modsatte. I sidste uge sagde man, at kære venner, her har vi en gruppe, arbejdsløse indvandrere, og I skal have 2.000 kr. ekstra skattefrit – det er sådan en gennemsnitsbetragtning; nogle får mere, nogle får mindre – hver eneste måned. Er det rimeligt?

Kl. 13:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:07

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, det er rimeligt, når vi snakker ydelser, vi har både har et blik på ret og pligt, og at det er vigtigt, at det skal kunne betale sig at arbejde, samtidig med at vi har et blik for det, at der kan være børn, der er havnet i en svær situation, som vi skal forsøge at imødegå. Regeringen har nedsat en ydelseskommision. Den barsler snart med sit arbejde. Og der håber jeg jo så, at vi kan lave en aftale hen over den politiske midte om, hvordan det fremtidige ydelsessystem skal se ud, sådan at man, når man kommer til Danmark, ikke bare modtager en ydelse, som man har gjort i øvrigt under skiftende regeringer i alt for mange år, men bliver mødt med nogle meget, meget kontante krav om en arbejdsindsats og dermed en pligt til at bidrage til det danske samfund. Det håber jeg at Venstre vil være med til.

Kl. 13:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Jakob Ellemann-Jensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:08

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Vi vil meget, meget gerne være med til at stille kontante krav, men det, som regeringen gør nu, er at give en kontant ydelse – det er sådan set det modsatte. Det er det præcist modsatte af at stille krav.

Et sted, hvor man også gør det modsatte af det, man sagde, er jo noget, der plager de mennesker, der bor i Bording i Midtjylland. For der ligger et udrejsecenter, der hedder Kærshovedgård. Vi havde, da vi sad i regering, et forslag. Det blev kritiseret meget. Det blev kaldt symbolpolitik af mennesker, der svømmede rundt om øen. Det drejede sig om at lave et udrejsecenter på øen Lindholm i Stege Bugt. Det blev ikke til noget, og bl.a. derfor sidder mennesker i Bording og er utrygge, og der er simpelt hen rejst 59 sigtelser mod personer fra udrejsecenteret Kærshovedgård inden for de seneste 3 måneder. Senest har maskerede mennesker skåret hul i hegnet og er draget ud fra det her udrejsecenter for at skabe utryghed i lokalsamfundet. Det er simpelt hen fuldstændig uacceptabelt. Så det kunne da være allertidst, hvis ikke man har brugt alle pengene på at give højere ydelser til arbejdsløse indvandrere eller et eller andet andet, at man sådan set fra regeringens side kom med et svar på,

hvad man har tænkt sig at gøre ved det her. Hvornår har man tænkt sig at præsentere planerne for et ekstra udrejsecenter? Og hvorfor i alverden var det, at man ikke bare fastholdt Lindholm?

Kl. 13:12

Kl. 13:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:09

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først tak til Venstres formand for at få det her aspekt af flygtninge- og udlændingediskussionen med ind i den offentlige samtale, der er netop nu, som jo handler om mange andre ting for nærværende. Men det er jo rigtigt, at hvis man fører en udlændingepolitik, der er for lempelig, vil der også være rigtig mange mennesker, som slet ikke har et opholdsgrundlag til at blive her, og som derfor skal afvises og efterfølgende udsendes. Og vi har det problem i Danmark, at en række borgere, som ikke har et lovligt grundlag at være i Danmark på, ikke udrejser selv, når vi beder dem om at gøre det. Derfor er vi nødsaget til at have udrejsecentre. Og der er nogle problemer omkring Kærshovedgård, også alvorlige problemer, og jeg synes, det er synd for den lokalbefolkning, som betaler prisen for en fejlslagen flygtninge- og indvandrerpolitik i det danske samfund. Derfor kommer vi også fra regeringens side med et nyt forslag til et udrejsecenter inden sommerferien.

Kl. 13:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Jakob Ellemann-Jensen. Spørgsmålet er sluttet. Og vi skal lige have tørrer af, så vi sikrer, at der er pænt og rent til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 48

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand, og tak til statsministeren for de indledende bemærkninger. Og bare rolig, jeg bliver klippet i morgen – det var der, hvor jeg kunne få tid i køen – og tak til Mathilde, for jeg glæder mig.

Jeg vil gerne fortsætte med at tale lidt om det her med Kærshovedgård. For nu siger statsministeren, at hun synes, det er synd for de beboere, der er omkring Kærshovedgård, og de problemer, man oplever med kriminelle. Altså, vi taler om folk, der jo er på tålt ophold, som befinder sig på Kærshovedgård, og som jo tidligere virkelig har begået hård kriminalitet i det danske samfund, som slet ikke har noget at gøre her og burde forsvinde ud af landet. Men i mellemtiden er de altså på Kærshovedgård. Og hvad har statsministeren lovet dem? Hun har lovet dem, altså hun har lovet området, at det her blev lavet om. Må jeg bare lige minde om, at i november 2018 – vi er altså et godt stykke før folketingsvalget – lovede Socialdemokratiet en såkaldt tryghedspakke. Det var på baggrund af, at den tidligere minister for området, hr. Mattias Tesfaye, sagde til DR Nyheder:

»Vi hører, at der er overfald i den lokale Fakta, øget kriminalitet og utryghed over at lade børn og unge gå ude om aftenen. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at vi sidder herinde på Christiansborg og træffer en beslutning, der går så voldsomt ud over et lokalsamfund, og så bare vender ryggen til og lader som ingenting.«

Det sagde hr. Mattias Tesfaye, og nu siger statsministeren her i slutningen af april 2021, at det er synd for borgerne i området. Altså, hvorfor i alverden har man så ikke gjort noget ved det, fra man fik magten i juni 2019 og her til udgangen af april måned i 2021?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:12

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Ja, for det første vil jeg glæde mig over fra den forestående fristertid – jeg var ved at være bekymret for, om formanden for Dansk Folkeparti ikke vidste, at vi havde genåbnet frisørerne. Men det er godt, at der også kommer en løsning på det problem.

Jamen altså, problemet omkring det her udrejsecenter er helt åbenbart. Og jeg tror, at vi deler grundanalysen: Når man ikke skal være i Danmark, skal man rejse herfra. Og vores grundlæggende problem er jo, at der er for mange borgere, som, når de ikke længere har et opholdsgrundlag, ikke rejser frivilligt. Og det er jo ligegyldigt, om man mister sit opholdsgrundlag, fordi man ikke længere skal nyde beskyttelse her, eller det er, fordi man begår kriminalitet eller på anden vis forulemper det samfund, som man for nærværende er i. Så grundanalysen er vi fuldstændig enige om. Jeg skal være helt ærlig at sige, at med den krisehåndtering, vi har været i gang med i mere end 1 år, er der selvfølgelig opgaver, som vi ikke har kunnet løse inden for den samme tidsramme, som vi havde forestillet os. Det her er en af dem. Men vi kommer med vores forslag inden sommerferien.

Kl. 13:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:13

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der var en tidligere socialdemokratisk statsminister, der sagde: »Der kommer en god løsning i morgen«. Og det kan jeg så glæde mig over i forhold til hårpragten – men beboerne i Midtjylland kan så ikke glæde sig til en god løsning i morgen; det kommer til at tage noget længere tid. Jeg må sige, at i det forslag, som Socialdemokratiet havde før valget – altså *før* valget, helt tilbage i november 2018 – var der jo flere forskellige forhold, altså flere forskellige tiltag. De beboere, der var i området, skulle f.eks. kompenseres, hvis de har haft faldende huspriser på grund af den kriminalitet, der var. De erhvervsdrivende og beboere, der var i området, skulle have tilskud til at få etableret forskellige former for sikring i forhold til den kriminalitet, der var. Er der nogen af de her mange forslag, som Socialdemokratiet havde, *før* valget i 2019, som er gennemført på nuværende tidspunkt i forhold til at komme de her problemer til livs?

Kl. 13:14

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsminister.

Kl. 13:14

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, at der er et element, som vi bliver nødt til at få ind i diskussionen her, og det er jo, at problemet med nogle af de her mennesker er, at de er kriminelle og ikke opfører sig ordentligt og ikke respekterer de spilleregler, der er i det danske samfund, og dermed underminerer det samfund, som de ikke skal være en del af, men som vi andre gerne vil have lov til at have på en god måde. Så man må ikke, synes jeg, stå i Folketingssalen – for noget parti – og påstå, at problemerne løses, fordi man flytter udrejsecenteret. Altså, jeg vil bare sige, at jeg tror, vi alle sammen var i dialog med de borgere, der bor i Kalvehave, da der var en idé omkring Lindholm; der var jo ikke nogen lokal opbakning til, at der skulle være et

udrejsecenter dér. Jeg ved også, at der var københavnere, der havde en idé om, at man så vil betale for busser, så de personer kunne få lov til at tage en tur til København. Det har der givet ikke været særlig stor opbakning til i København. Og det her er jo et element i udlændingebatten, som vi bliver nødt til at have frem, nemlig at der er mennesker, der kommer hertil, og som bruger deres ophold i Danmark til at begå kriminalitet, også rigtig alvorlig kriminalitet. Og ligegyldig hvor det udrejsecenter kommer til at ligge, kommer de mennesker givet til at give lokalsamfundet problemer; det bliver vi jo nødt til at være åbne og ærlige om, for sådan er det desværre, desværre.

Kl. 13:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Men sagen var jo, at vi tog i Dansk Folkeparti sammen med nogle andre partier herinde et ansvar. Vi tog jo et ansvar før valget i 2019, og vi tog også diskussionen med lokalbefolkningen i forhold til projektet med øen Lindholm. Hvad gjorde Socialdemokratiet? Socialdemokratiet fedtspillede på det her punkt, for Socialdemokratiet sagde, at lige præcis den ø skulle det ikke blive. Så man talte det områdes beboeres sag, men man talte også til midtjyderne ovre ved Kærshovedgård, for man sagde, at det heller ikke skulle ligge dér. Og det er jo det, der i virkeligheden er forskellen her, nemlig at vi angav et forslag til en løsning, hvor det i hvert fald var mere træls for de mennesker at opholde sig på en ø og skulle gebærde sig væk derfra end at kunne klippe et hul i noget hegn omkring Kærshovedgård og så stikke ud og lave kriminalitet. Socialdemokratiet har siden november 2018 fedtspillet omkring den her sag og har nægtet at komme med et forslag til en løsning. Og som jeg siger, var det jo i det her udspil, som man kom med i 2018, ikke bare et spørgsmål om et nyt udrejsecenter. Det var jo også, at man ville sikre, at borgere og butikker nær området kunne søge om støtte til at etablere sikkerhedsforanstaltninger. Det var, at man skulle kompensere folk for lavere huspriser. Der er jo intet af dét, som Socialdemokratiet har foreslået siden valget; det er, som om man siden valget bare er gået i hi på det her område – og man kommer kun tilbage til det, når vi andre rejser.

Kl. 13:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak for det. Statsminister, værsgo.

Kl. 13:17

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Ah, at beskyldte os for at være gået i hi er nok lige i overkanten, eftersom vi har haft ansvaret for den største krise siden anden verdenskrig. Så der er ikke noget, der handler om at gå i krig, men der er en opgave her, der skal løses. Jeg er nu ikke helt sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl har ret, for det kom jo også frem hen ad vejen i forhold til Lindholm, at der ville være en færge, som vil sejle frem og tilbage, og som så kunne transportere de borgere. Og dem, der begår kriminalitet ét sted i Danmark – lur mig, om de ikke også gør det andet sted. Det er jo det, der er udfordringen; der er jo mennesker, vi helst vil være foruden; det er jo mennesker, som bliver bedt om at udrejse af landet, men som ikke gør det, og som vi derfor er tvunget til at have på et udrejsecenter. Så jeg tror, at det dér billede, man forsøger at tegne, af, at der ikke havde været problemer på hverken på Møn, i Vordingborg, i Kalvehave alle andre steder på Sydsjælland, tror jeg ikke ville have været konsekvensen. Hvad angår det konkrete udspil, kommer vi som sagt med noget her inden sommerferien.

Kl. 13:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er slut. Efter lidt rengøring, er det fru Pia Olsen Dyhr, SF. Værsgo.

Kl. 13:18

Spm. nr. US 49

Pia Olsen Dyhr (SF):

Forleden sad jeg og kiggede i TrygFondens tryghedsmåling. Når de spørger danskerne, hvad der bekymrer dem, er fremtidens velfærd i toptre. Det forstår jeg godt. For selv om statsministerens Socialdemokratiet og SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre er begyndt at vende skuden, er der stadig væk store huller i vores sikkerhedsnet – alvorlige huller – efter mange år med borgerligt styre. Og et af de huller, der lige så stille udvikler sig i øjeblikket, er dagpengene. Dagpengeperioden er blevet forkortet, dagpengene er mindre værd. Og hvis vi i stedet for at tale om tal, og hvor mange det er, og hvor mange procent det er, taler om mennesker, der mister deres arbejde og oplever, at de lige pludselig står med en meget dårligere økonomi, har det jo konsekvenser i form af, om man kan betale for tandlægen, og om man har råd til at blive boende i sit hus. I virkeligheden bør vi kigge nærmere på, om det sikkerhedsnet ikke er blevet for slidt.

Vi er i gang med det mange steder, det anerkender jeg, men det her handler helt lavpraktisk om den basale tryghed for almindelige lønmodtagere i deres daglige arbejde, ikke kun når de bliver arbejdsløse, men også usikkerheden ved, at de en dag kan risikere at miste deres arbejde. I virkeligheden tror jeg, der er mange flere danskere, end vi tror, der går og frygter det at miste deres arbejde. Kan deres familie blive ved med at leve det sted, de gør, kan de blive i de forhold, de er i? Og der vil jeg egentlig gerne spørge statsministeren lidt mere bredt, ikke bare sådan meget præcist i kroner og øre, men mere bredt, om ikke også det bør være en rød regerings opgave at få trygheden tilbage og få kigget på det sociale sikkerhedsnet og derved også styrke dagpengene.

Kl. 13:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:20

Statsministeren (Mette Frederiksen):

For det første vil jeg sige, at vi ikke har et utrygt dagpengesystem, vi har et ret stærkt, robust dagpengesystem. Men det er rigtigt, at der, når vi kigger på nogle faggrupper, har været et fald i kompensationsgraden, som jeg synes er en fuldstændig legitim og relevant diskussion. Vi har alle herinde en meget, meget stor interesse i, at vi har en stærk dansk arbejdsmarkedsmodel, hvor man organiserer sig, så vi har styr på arbejdsmarkedet og vi har et stærkt overenskomstssystem og der er en sikkerhed, hvis man mister sit arbejde.

Jeg synes jo, at vi i fællesskab har vist, og det gælder i øvrigt bredt, at det, at man går igennem en meget, meget svær tid som samfund og en alvorlig krise, ikke behøver at betyde, at en masse mennesker mister deres arbejde. Hvis vi havde håndteret opgaven anderledes i Danmark, nemlig ved ikke at rulle et stærkt sikkerhedsnet ud under virksomheder, selvstændige, lønmodtagere, hvis ikke vi havde ført en aktivistisk krisepolitik, ville arbejdsløsheden helt sikkert have været større i Danmark, end den er i dag.

Så jeg mener sådan set, at vi med den førte politik giver mange danske lønmodtagere en endnu større tryghed og endnu bedre sikkerhed end den, man kan give i form af kompensationsgrad, ved at sørge for, at de stadig væk har et arbejde at møde ind til, selv om vi har været igennem den krise, vi har. Og med den førte økonomiske

politik kigger vi ind i nogle ledighedstal, der er mindre end i mange andre sammenlignelige lande. Det er det bedste, vi kan gøre.

Kl. 13:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Pia Olsen Dyhr, værsgo.

Kl. 13:21

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er ikke uenig med statsministeren i forhold til krisehåndteringen under coronaen. I virkeligheden kunne jeg have frygtet, at det havde været en borgerlig regering, der havde siddet der, som vi så under finanskrisen, og som ikke sørgede for at holde hånden under arbejdspladser og de arbejdsløse. Så der er forskellige måder at løse en krise på, og jeg synes, det her har været den kloge måde at løse den på, og den har også sørget for, at folk ikke har mistet deres arbejde, og man har så også holdt hånden under dem, der har mistet deres arbejde. Ingen tvivl om det.

Men vi står stadig væk med en udfordring i forhold til vores dagpengesystem, for lige nu ser vi i virkeligheden en tredjedel vælge private arbejdsløshedsforsikringer, fordi de ikke føler, at det nuværende dagpengesystem er robust nok. Det er jo ikke det samme, som at man ikke får dagpenge, men eftersom lønudviklingen i det her land er steget, samtidig med at velstanden generelt er steget, mens dagpengene jo ikke på samme måde er steget, føler folk jo, at værdien af dem er mindre, og det er jo ikke bare en følelse, det er også helt reelt. Det er i virkeligheden det, tryghedsmålingen også viser, for de føler sig utrygge, og derfor synes jeg jo, at det er væsentligt også at kigge på det sociale sikkerhedsnet, ikke kun for den enkelte, men i virkeligheden for hele vores arbejdsmarkedsmodel.

Kl. 13:22

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:22

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg indgår altid gerne i en diskussion om dagpengesystemet. Det er ikke det, der ligger først på vores prioriteringsliste. Når vi kigger ind i de investeringer, vi gerne vil lave nu, handler det mere om at vækste, så vi får skabt nogle flere arbejdspladser, så flere kommer i arbejde og kan fastholde deres arbejde. Men det, meget tyder på lige nu, og det kan jo vise sig at gå hen og blive en meget, meget særlig, unik situation for Danmark, er, at mange af vores store industrivirksomheder, Produktionsdanmark, der, hvor man eksempelvis laver grøn omstilling, ikke har været lukket ned på noget tidspunkt og heller ikke kommer til at blive det. De har kunnet fortsætte deres produktion, og de har ikke fyret ret mange medarbejdere – i øvrigt modsat finanskrisen, hvor der røg mange medarbejdere – og det betyder nu, hvor verden begynder at åbne sig, at danske virksomheder kan accelerere, for de skal ikke ud at ansætte medarbejdere, for de har deres gode gamle medarbejdere, der har alle kompetencerne. Så vi er snublende nær ved, at vi – tror jeg – vil kunne se i Danmark, at vi ikke alene har ført den bedste krisepolitik for lønmodtagere, men at vi også har ført den bedste krisepolitik for erhvervslivet, som man kan i en krise.

Kl. 13:23

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Pia Olsen Dyhr med det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:23

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nå, det var så dagpengene. Jeg er sådan set enig i det, statsministeren siger, men jeg synes jo, at det stadig væk er væsentligt at lytte

til det, når danskerne siger, at de er utrygge ved det, og at vi også kigger ind i en løsning på det. Vi vil i hvert fald holde området varmt, og jeg tror ikke, vi er de eneste, der vil være opmærksomme på det.

Men et andet element, når man kigger på den her tryghedsmåling, er klimaet. Det ryger også i toptre, og der må man jo sige, at vi endnu en gang, regeringen og støttepartierne, har sat den rigtige kurs, heldigvis sammen med et bredt flertal i Folketinget med målsætningen på 70 pct., men der er et område, vi stadig væk halter på, og det er nemlig landbruget og klimaet, hvor vi jo ikke er i mål, vi er end ikke kommet i gang med reelle forhandlinger om, hvor ambitiøse vi skal være. Og der er det jo tankevækkende, at det, vi ser i industrien, og det, vi ser blandt borgere og bilejere og alle mulige andre, er, at der betales afgifter, og at der bliver leveret, mens landbruget i modsætning til det ikke gør det. Og jeg vil egentlig spørge statsministeren, om statsministeren også er enig i, at landbruget selvfølgelig også skal levere deres del, også når det gælder CO₂-afgifter.

Kl. 13:24

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:24

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det korte svar er: Ja, vi når ikke en 70-procentsmålsætning som samfund, uden at alle giver et vægtigt og væsentligt bidrag, og det gælder selvfølgelig også dansk landbrug, hvor vi jo forventer forhandlingerne går i gang i løbet af ganske få dage. Så svaret er, at selvfølgelig skal dansk landbrug også være med til at sikre den grønne omstilling. Jeg gør i øvrigt stilfærdigt, kan man sige, opmærksom på, at når man gør regnebrættet op i dag, har vi altså nu truffet beslutninger svarende til, at vi i 2030 har reduceret med 55 pct. Det er målsætningen for hele EU, og det er vi i mål med, det er vi lykkedes med, de beslutninger er truffet. Det vil sige, at vi allerede ligger der nu, hvor alle de andre drømmer om at nå hen, og vi har så muligheden for at nå endnu længere i fællesskab, og det bør vi gøre.

Kl. 13:25

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er slut. Og efter lidt rengøring er det fru Sofie Carsten Nielsen, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 50

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Midlertidighed for flygtninge. Det giver mening: Når der er sikkert i et land, er Radikale Venstre med på at sige til flygtninge, at så skal de vende tilbage. Men jeg vil også være ærlig og sige, at jeg begræder, at vi i Radikale Venstre var så naive, at vi ikke forudså, at Socialdemokratiet er ligeglade med FN, med grundlæggende rettigheder og med at skille familier ad, sende unge kvinder alene tilbage til diktatoren Assads styre i Syrien. Og jeg begræder, at vi var så naive, at vi ikke kunne forestille sig et dansk Socialdemokrati, der kunne stå i spidsen for en politik og en regering, hvor Danmark nu – som det eneste land, på nær Orbans Ungarn – ser Syrien som et sikkert land.

Der er ingen andre lande, der sender syrere tilbage med tvang, for de risikerer at blive anholdt, tortureret og forfulgt. Det synes jeg ikke bare er meningsløst, men hjerteløst. Og jeg begræder, at en sygeplejestuderende som Faiza på 25 år skal skilles fra sin familie. For hendes far er efterlyst i Syrien. Han kan ikke sendes tilbage, så bliver han forfulgt. Og hun er som den eneste i familien udvist til

Syrien og vil skulle tilbage, alene, som ung kvinde, og hun frygter selvfølgelig at blive anholdt af Assads styre. Derfor er mit spørgsmål til statsministeren: Hvis der sker Faiza på 25 noget, alene i Syrien, vil statsministeren så føle et medansvar?

Kl. 13:27

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:27

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg går af gode grunde ikke ind i enkeltsager og enkeltpersoner, hvor jeg ikke har nogen som helst forudsætning for at vurdere, hvad det er for en sag, vi taler om.

Men jeg vil gerne udbrede mig generelt om det her spørgsmål, og jeg må bare være hudløst ærlig og sige, at for mig, for Socialdemokratiet og regeringen giver det utrolig god mening, at hvis man er flytning og har et beskyttelsesbehov, skal man kunne beskyttes et sted i verden, hvor det er sikkert. Men når man ikke længere har et beskyttelsesbehov, skal man rejse hjem til sit fædreland, og så skal man bidrage til at bygge det land op. Det har landet behov for, og det er også en del af den kontrakt, vi bliver nødt til at have med hinanden.

For hvis vi i Danmark skal have flygtninge, der ikke har et beskyttelsesbehov, så har vi, for nu at sige det, som det er, jo ikke plads til at hjælpe de flygtninge, der har et beskyttelsesbehov. Der er jo ikke en uanet mængde af plads i Danmark til de flygtninge, der har et behov. Der er i øvrigt langt flere flygtninge, der har et behov, end dem, vi overhovedet tager til Danmark eller til Europa.

Så hvis vi skal hjælpe de mennesker, der har de største problemer og de største udfordringer, så skal vi hjælpe flygtninge, der har et beskyttelsesbehov. Hvis man er individuelt forfulgt, gælder der et sæt regler, og hvis man har et beskyttelsesbehov på grund af generelle forhold, så kan de ændre sig på et tidspunkt.

Det er i øvrigt ikke en politisk beslutning. Det er jo en myndighedsvurdering, hvornår forholdene i hjemlandet tilsiger, at man kan hjemsende. Og jeg vil opfordre til, at det fortsat er en myndighedsvurdering og -afgørelse, og ikke en politisk.

Men jeg synes, at idéen om midlertidighed giver mening på alle planer. Og måske endda i særdeleshed hvis man er kommet til et land, som har brugt penge på at gøre en klogere og dygtigere, og man har opnået nogle kompetencer, som i den grad efterspørges i det fædreland, hvor man så skal bo resten af sit liv.

Kl. 13:29

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:29

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Men i det svar hører jeg, at statsministeren ikke føler et medansvar, hvis der skete noget med hende, der nu bliver adskilt fra sin far, som er personligt forfulgt og derfor ikke kan sendes tilbage. Dem er der jo adskillige eksempler på. Jeg må så også antage, at statsministeren vurderer, at det så ikke er ansvarligt af alle de andre lande, som jo er alle andre, hvor man vurderer, at man ikke kan sende tilbage med tvang. Og det kunne jeg selvfølgelig godt tænke mig en reaktion på. Altså, når de vurderer, at Syrien ikke er sikkert nok til at sende flygtninge tilbage til, mener statsministeren så, at de tager fejl? USA har også advaret mod det, og jeg kunne bare godt tænke mig at høre: Er statsministeren stolt af, at vi på den måde går enegang her?

Kl. 13:30

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Fru Sofie Carsten Nielsen taler om tilbagesendelse med tvang. Det er der ikke tale om fra dansk side i forhold til Syrien. Altså, det er en misforståelse, vi bliver nødt til at rette, for det er ikke det, der gør sig gældende.

Men det er jo en mærkelig diskussion at have med hinanden. For, altså, skal vi tage land for land? Alle de internt fordrevne, der er i Yemen lige nu, som vel er det land, hvor der p.t. er den største humanitære katastrofer, vi har på verdensplan: De mennesker, der måtte lide overlast – kvinder, der bliver voldtaget, børn, der ikke overlever – har vi et medansvar for det? Skal vi tage flygtningegruppe land for land og placere et individuelt ansvar? Eller skal vi stå til ansvar over for de beslutninger, vi selv har truffet her i Folketinget, nemlig at vi har lovet danskerne at have styr på, hvor mange mennesker der kommer hertil – det er i øvrigt noget, Radikale Venstre også siger – og at vi i øvrigt, endelig, har besluttet i dansk flygtningepolitik, at det er midlertidigt? Man kan opnå beskyttelse, når man har behov for det. Og når det vurderes, der ikke længere er det behov, så skal man rejse tilbage. Den ansvarlighed bliver jo nødt til at være der.

Kl. 13:31

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Sofie Carsten Nielsen, sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:31

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Ja, og den ansvarlighed, hvor man tager stilling til de konkrete mennesker, som – korrekt – ikke kan sendes ud. De placeres derfor på et center, og det giver ingen mening. De går i skole, nogle er i arbejde, og det tager man folk ud af for at placere dem på et center, hvorfra de ikke kan sendes ud.

Men en anden sag, der også vedrører Syrien: Der sidder jo danske børn i syriske fangeleje. Vi har hørt om forholdene der, og mord, voldtægt og sult er en del af hverdagen. Og regeringens ministre har måske vidst det længere uden at handle. Det er vi i gang med at undersøge, og derfor er jeg egentlig interesseret i, hvordan statsministeren ser på det.

Statsministeren har vi flere tidligere lejligheder undskyldt over for den danske stats passivitet over for flere grupper af børn; Godhavnsbørnene, Grønlandsbørnene. Hvis det nu viser sig, at socialdemokratiske ministre har siddet på viden, som de burde have handlet på, er statsministeren så klar til at give de danske børn fra de syriske lejre en undskyldning?

Kl. 13:32

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:32

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg bliver nødt til lige at gå et skridt tilbage. For siger Radikale Venstre virkelig, at vi skal basere udlændingepolitikken på konkrete vurderinger og enkeltsager? Hvad så? Fordi der er nogle mennesker, man har mere sympati med eller for end andre, skal de så have en bedre behandling?

Altså, undskyld mig, men hvor er retssikkerheden i det? Der kan da ikke være et sæt spilleregler for folk, man godt kan lide af den ene eller den anden årsag, og så et andet sæt spilleregler for dem, man ikke kan lide. Det bliver da nødt til at være sådan, hvad enten man er flygtning eller udlænding, eller hvilket opholdsgrundlag man har, at der er nogle fuldstændig gennemsikkelige, klare, transparente regler og en lovgivning, der ligger bag. Man kan da ikke basere en udlændingepolitik på enkeltsager eller på sociale medier. Man gør

det da på lovgivning. Og den lovgivning, Danmark står på, er, at hvis man kommer hertil og har et beskyttelsesbehov, så beskytter det folk.

Kl. 13:36

Men den dag, hvor det behov ikke længere er til stede, skal man rejse til sit eget land, og man skal hjælpe med at bygge det land op, sådan at vi potentielt, hvis vi ønsker os at benytte os af det, så har plads til at hjælpe en anden flygtning, der har et endnu større behov.

Kl. 13:34

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

For det. Spørgsmålet er sluttet. Og efter lidt rengøring kan jeg sige værsgo til Mai Villadsen, Enhedslisten.

Kl. 13:34

Spm. nr. US 51

Mai Villadsen (EL):

For nylig skete der noget opsigtsvækkende. Sygeplejerskerne og jordemødrene stemte nej til deres overenskomst. Jeg vil selvfølgelig ikke blande mig i konflikten eller forhandlingerne, men jeg må bare sige, at jeg godt kan forstå, hvis de er utilfredse. Sygeplejerskerne, som passer vores syge og vores ældre og har så vigtigt et job, og jordemødrene, der tager imod vores alle sammens børn, får alt for lidt i løn. Og hvorfor får de så det?

Jo, det skyldes en reform, som man har lavet her på Christiansborg, tjenestemandreformen fra 1969, som indplacerede visse offentlige fag lavere end andre. Det var særlig de kvindedominerede fag: pædagog, jordemødre, sygeplejerske, sosu-assistent. De kom på nogle af de laveste løntrin. Det gav en enorm skævhed, og den skævhed eksisterer stadig i dag, fordi vi ikke har handlet på Christiansborg.

Så vil statsministeren nok svare mig om lidt, at vi politikere jo ikke skal blande os i overenskomstforhandlingerne, at det skal vi lade parterne om. Man parterne har jo selv bedt Christiansborg om penge til at løse det her problem, så jeg køber faktisk ikke undskyldningen. Vi har længe kæmpet imod den gamle tjenestemandreform i Enhedslisten. Vi har stillet forslag år efter år om puljer til at løse lige præcis det her problem. Og nu gryr det. Nu sker der noget. SF, Radikale og Dansk Folkeparti siger jo, at de er klar til at gøre op med den her reform.

Så mit spørgsmål til statsministeren er i dag: Vil statsministeren være med til at gøre noget ved den her skæve lønreform?

Kl. 13:36

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:36

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Men det er jo at blande sig. Altså, vi kan jo ikke. Der er varslet konflikt. Der er varslet en konflikt, og så træder Folketinget til side og respekterer den model, Danmark bygger på. Det har vi gjort igennem årtier, og det er en af årsagerne til, at vi er et af verdens rigeste og stærkeste samfund: Det er ikke folketingspolitikere, der sidder og bestemmer lønnen; det er arbejdsmarkedets parter. Og man kan ikke stille sig op og sige: Vi skal ikke blande os i konflikten, men ... Der er varslet konflikt. I den situation kan Folketinget i mine øjne kun gøre én ting, og det er at træde et skridt tilbage.

Når der så er en afgørelse på den konflikt, hvor det så end måtte ende, kan vi have en i mine øjne helt legitim diskussion også om tjenestemandsområdet. Men så længe der er varslet en konflikt, bør vi træde et skridt tilbage.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Mai Villadsen, værsgo.

Kl. 13:36

Mai Villadsen (EL):

Jeg ser frem til den diskussion, der kommer, for i Enhedslisten kommer vi til at kæmpe benhårdt mod tjenestemandreformen.

Til noget andet nu, som jeg også gerne vil berøre: børnene i Syrien, særlig den 4-årige danske pige, som sidder dernede i fangelejren nu sammen med sin mor og sin bror. De taler dansk sammen, de leger sammen, de har sågar en kat, der hedder Ole. Men pigen er på ingen måde glad eller tryk. Hun har så traumatiserende oplevelser i den lejr, er så bange for vagterne og for biler, der kommer, at hun har fået konstateret ptsd.

Nu er regeringen så kommet med et tilbud til pigen og pigens mor, nemlig det at skille barnet fra moderen og broderen og tage pigen til Danmark, selv om lægevurderinger advarer mod det og siger, at hun vil blive mere traumatiseret af det. Jeg har simpelt hen svært ved at se, hvordan man som statsminister – ovenikøbet en statsminister, der kalder sig børnene statsminister – vil tillade sig det.

Kl. 13:38

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:38

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først vil jeg gerne lige slutte den anden dialog. Når jeg henviser til den danske arbejdsmarkedsmodel, er det ikke for at give en dårlig undskyldning. Det er i et håb om – og et forsøg på at få Folketinget til det – at det her Folketing også holder fast i nogle af de principper, hvorpå Danmark står, og det er bl.a. den danske arbejdsmarkedsmodel. Så det er ikke en dårlig undskyldning. For mig er det at efterleve det, som jeg synes bør være grundlaget for dansk arbejdsmarkedspolitik, og det er vores arbejdsmarkedsmodel, ikke folketingsbeslutninger.

I forhold til den konkrete sag vil jeg sige, at jeg igen synes, det er svært stå i Folketingssalen og håndtere en konkret sag, et menneske, en konkret personsag. Jeg kan sige, at helt generelt er det regeringens tilgang, at der kan være humanitære forhold, der tilsiger en evaluering fra de lejre, som huser – og det skal vi lige have med i fortællingen – mennesker, der ikke alene bakker op om Islamisk Stat, men som aktivt er udrejst af Danmark for at kæmpe sammen med Islamisk Stat mod Danmark. Det er det, vi taler om. Det er ikke en familie. Vi taler om mennesker, der har tilsluttet sig Islamisk Stat. Og der kan være særlige forhold, der gør, at der kan evakueres, og det gælder så i den konkrete sag.

Kl. 13:39

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Mai Villadsen for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:39

Mai Villadsen (EL):

Det, vi taler om, er en 4-årig pige og hendes mor og bror – en 4-årig pige, som har det skrækeligt, og som vil få det værre, hvis man gør, som regeringen nu har tilbudt. Jeg kan godt forstå, at statsministeren står her og siger, at man ikke vil blande sig i enkeltsager, men den her enkeltsag har regeringen allerede blandet sig i ved at lave et tilbud, som er umuligt – umuligt for den her mor og for den her pige. Det synes jeg er chokerende og helt modbydeligt at tilbyde dem. Så jeg kunne faktisk godt tænke mig at høre fra statsministeren, hvad

statsministeren nu, når regeringen jo har blandet sig i den her sag, har at sige til den her pige.

Kl. 13:39

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:39

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg står selvfølgelig ikke og kommunikerer med en konkret borger i Folketingssalen. Vi har gjort det her før. Der er en dreng, hvis helbredsforhold var af en sådan karakter, at det blev vurderet fra myndighedernes side, at han kunne evakueres, og hvor Danmark har evakueret drengen med moderens samtykke til Danmark. Mig bekendt har det fungeret fint. Nu har vi så et andet barn, hvis forhold tilsiger, at der kan evakueres. Og det er jo ikke et spørgsmål om, at Danmark giver et tilbud. Det er et spørgsmål om, at Danmark siger til den pågældende familie, at pigens forhold er så dårlige, at pigen bør komme til et sted, hvor der er sikkert, og det giver vi nu muligheden for at pigen kan.

Kl. 13:40

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Spørgsmålet er slut. Tak. Søren Pape Poulsen, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:41

Spm. nr. US 52

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak for det. Det, vi baserer alt det, vi gør herinde, på, er jo, at vi laver aftaler med hinanden, og at vi efterfølgende også holder de aftaler. Det er jo det, der gør, at vi kan lave nye aftaler med hinanden. Der har ikke været talt så meget om genåbning i dag, så det vil jeg bruge lidt tid på. Vi må ikke forledes til at tro, at der, selv om vi fik åbnet og taget et godt skridt her sidste gang, ikke stadig er udfordringer. Der er stadig væk børn, der mangler at komme i skole; der er stadig væk masser af dele af erhvervslivet, der mangler at komme i gang; der er stadig væk mange restriktioner i det liv, vi lever. Og vi må ikke glemme den her diskussion, fordi vi nu ligesom er kommet et skridt videre.

Vi aftalte at åbne rigtig meget, bl.a. caféer og restauranter, på sidste møde. Så konstaterede jeg efter 3 dage, at der var kommet en 30-minuttersregel for booking. Så satte jeg mig ned og tænkte, at fejl jo skal rettes, og så skrev jeg en mail til de to ministre på området, og også til alle de partiformænd, der havde deltaget, for de skal selvfølgelig vide det, når der er nogen, der gør anskrig i forbindelse med en aftale. Det er så over en uge siden nu, og jeg er blevet mødt med en mur af tavshed og har ikke fået svar. Jeg har bare konstateret, at det nu ligger hos erhvervsministeren, og at man siger, at det skal man have regnet på.

Hvad er det, man skal regne på? Altså, man kan jo ikke sætte sig på en café eller en restaurant uden at have et coronapas. Hvad er det for en beregning, der skal laves? Er det, fordi man tænker, at danskerne vil stå i lange køer foran caféer og restauranter, og at der nærmest vil opstå håndgemæng for at komme ind på dem, og at folk så måske vil smitte hinanden? Prøv at tage ud i provinsen på en hvilken som helst café eller restaurant, og tal med dem om de frustrationer, de har. Jeg ved godt, at statsministeren siger, at det for hendes vedkommende ikke er noget stort indgreb, at man skal ringe og bestille bord. Nej, men det er jo restauratørerne og caféjerne, det her handler om. I mit postnummer og rigtig mange andre steder i Danmark, der sætter man sig spontant ind et sted, og derfor betyder det noget.

Så mit første spørgsmål er egentlig: Hvorfor er det, at nogle myndigheder, fordi de synes, at politikerne er gået for vidt, så bare kan lave deres egne regler, og at vi så bare accepterer det bagefter?

Kl. 13:43

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:43

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest er det jo utrolig glædeligt, at vi er i gang med den genåbning, vi er, af det danske samfund modsat mange andre lande, som befinder sig i en rigtig hård tredje bølge. Den har vi nu kunnet undgå, jo givet på grund af en kombination af danskernes fortsatte opbakning til at gøre, hvad vi nu hver især skal, for at vi kommer igennem det her, brug af coronapas, at der fortsat er nogle nødvendige restriktioner, og at vi ikke genåbner hurtigere, end hvad der er forsvarligt. Vi står et rigtig, rigtig godt sted. Det betyder jo så, at modsat mange andre steder kan restauranter og caféer åbne, og det er rigtig godt, at det er kommet med i aftalen. Så er der lagt ind, at man skal ringe en halv time i forvejen og reservere et bord, og hvis jeg husker ret, udløber den del af aftalen faktisk allerede den 6. maj. Det vil sige, at der lige om lidt ikke længere er den restriktion, hvis tingene ellers fortsat går godt.

Så jeg synes bestemt, det er vigtigt, at vi laver aftaler med hinanden. Det har vi jo gjort under hele genåbningen, og i mine øjne kører det også rigtig godt. Hvis der er nogle helt konkrete spørgsmål til nogle enkelte elementer, må jeg næsten anbefale, man stiller den ansvarlige minister spørgsmålene. Helt generelt synes jeg, der er grund til at glæde sig over, hvor godt det går med genåbningen.

Kl. 13:44

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 13:44

Søren Pape Poulsen (KF):

Man skulle bare tro, det var nok at sende en mail til de ministre, man havde indgået aftale med, for at få et svar. Det her handler jo ikke om den her halve time. For mig er det et principielt problem, at vi laver en aftale, og at sundhedsmyndighederne så laver deres egne regler bagefter. Når man så spørger regeringen hvorfor – der står ikke ét sted noget om 30 minutter i den aftale – så får man at vide, at der skal være forudbestilling, og at det også kan være sådan, at man kommer derhen og spørger, om de har et bord, og så får at vide, at det har de. Men hvorfor er der den iver efter at være så kontrollerende i det her samfund? Hvorfor er det, regeringen og støttepartierne siger: Vi må hellere kontrollere det her lidt, vi må hellere lige styre det lidt, for danskerne er så uansvarlige, at de ikke kan styre noget som helst selv?

Det handler om princippet om, at vi laver en aftale – og når vi laver en aftale, skal vi ikke have nogle sundhedsmyndigheder, der laver deres egen politik bagefter, og en minister, der så sidder og siger, at det skal der regnes på. Jamen hvad i alverden skal der regnes på? Der skal ikke regnes på noget som helst; det her handler bare om, at man ikke vil følge en politisk beslutning, og at regeringen bakker det op. Det synes jeg ikke er i orden.

Kl. 13:45

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:45

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Undskyld mig, men er det der ikke for let bare at stille sig op og sige, at regeringspartiet eller andre partier bare vil styre og kontrollere? Vi befinder os lige nu i et af de sikreste coronalande i hele verden – i hele verden! Vi har undgået en tredje bølge indtil nu. I Europa kæmper man mange steder. I Indien er det frygteligt, i Brasilien er det frygteligt. Vi ligger så flot til lige nu takket være først og fremmest befolkningen, men også de politiske beslutninger, der er truffet. Jeg har ikke nogen grund til at tro, at der skulle være sundhedsmyndigheder, der sidder og lægger beslutninger oven i den aftale, der er indgået. Det billede kan jeg altså ikke genkende.

Kl. 13:46

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Søren Pape Poulsen for sit sidste spørgsmål.

Kl. 13:46

Søren Pape Poulsen (KF):

De næste forhandlinger kommer i hvert fald til at tage noget tid, for der skal vi minutløst gennemgå alting, inden vi kan lave en aftale, for vi ved jo ikke, hvad der ellers bliver lagt til bagefter. Vi har 170-180 indlagte, det har vi haft stabilt et stykke tid, og det er jo kun glædeligt. Det er jo også derfor, vi måske lige skulle prøve at lade være at være så nervøse.

Jeg har brug for at stille et spørgsmål om Kærshovedgård, for der er blevet stillet sådan nogle glimrende spørgsmål om det tidligere på dagen. Jeg nævnte det jo også fra talerstolen under partilederbatten. Jeg ved godt, at regeringen siger, at der kommer noget inden sommerferien, og at der har været andet at se til. Jeg ved ikke, hvor meget udlændinge- og integrationsministeren har haft med coronainsatsen at gøre, men fred med det. Det, jeg vil spørge om i dag, er ikke, hvornår det kommer eller alt muligt andet; det eneste, jeg vil spørge om i dag, er: Kan regeringen løfte lidt af sløret for, hvilke kriterier man har tænkt sig at lægge ind? At lægge det på en ø, hvor der ikke bor nogen, var en dårlig idé eller for dyr en idé, forstod jeg. Det går ikke med Kærshovedgård. Men kunne I ikke bare fortælle lidt om – for noget må I have tænkt på, det ved jeg at I har på over 2 år – hvad nogle af kriterierne kunne være? Er der f.eks. noget med afstand? Bare jeg får to-tre kriterier eller bare ét kriterie, er jeg glad.

Kl. 13:47

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:47

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror nu nok, at man lige må vente på, at regeringen er klar til at spille ud med noget konkret. Jeg er i øvrigt fuldstændig enig i, at der skal findes en løsning, ikke mindst af hensyn til den lokalbefolkning i Midtjylland, som lider under de udlændinge, som begår kriminalitet og hverken respekterer det danske samfund, deres medborgere eller i øvrigt de almindelige spilleregler, der er i vores samfund – desværre.

Så vil jeg gerne afslutningsvis sige, at der for mig er meget stor forskel på at være nervøs i forhold til corona, hvad jeg egentlig ikke selv har været på noget tidspunkt, og så at tage ansvaret for, at samfundet samlet kommer så godt igennem det her som overhovedet muligt. Vi er meget, meget tæt på at kunne se et lavere fald i bnp end i mange andre europæiske lande og en lavere arbejdsløshed end i mange andre lande. Vi har muligheden for at accelerere en vækst på en anden måde end de fleste andre samfund. Jeg er helt med på,

at der skal være tid til at kritisere det, der skal kritiseres, men når vi gør regnebrættet op, er der meget, der tyder på, at vi ikke alene har klaret det her meget bedre sundhedsmæssigt, end vi havde turdet håbe på, men faktisk også økonomisk, og det er rigtig godt for dansk erhvervsliv.

Kl. 13:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Søren Pape Poulsen.

Efter lidt rengøring er det fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 13:49

Spm. nr. US 53**Pernille Vermund** (NB):

To udlændinge blev i sidste uge dømt i Københavns Byret. 794 forbrydelser er de blevet dømt for. De har svindlet; de har overfaldet tilfældige danskere; de har sparket folk i hovedet, mens de lå ned; de har stjålet dyre biler; de har købt dyrt luksusøj for penge, som de også har stjålet; de har røvet; de har truet; de har tilmed begået voldtægt. De har filmet deres forbrydelser og delt dem på de sociale medier. De to udlændinge her er bare blevet ved og ved. Jeg vil gerne læse en del af anklageskriftet op for statsministeren og for Folketinget. Anklagen drejer sig om en kun 14-årig pige, som de voldtog på skift og filmede imens. Jeg citerer:

Tiltalte lagde sig i sengen hos F 1, altså den forurettede, den kun 14-årige pige, og fastholdt F 1 med sine arme, mens han gennemførte fuldblyrdet vaginalt samleje med hende, selv om F 1 flere gange sagde nej, stop, lad vær eller lignende og prøvede at skubbe – der er så navneforbud på den anklagede – den anklagede væk, hvorefter anklagede, da samlejet var færdigt, truede med at slå F 1, som jo er pigen, hvis hun ikke udførte oralsex på den anden anklagede, i hvilken forbindelse den anden anklagede pressede F 1's hovede ned mod sin penis og gennemførte oralsex.

Det er en kun 14 år gammel pige. De to udlændinge blev ikke udvist. De har fået en advarsel om udvisning. Det er helt, helt vanvittigt. Den ene dømte er formentlig ude inden jul, og den anden formentlig inden sommer næste år. Så kan de fortsætte deres brutale adfærd i Danmark. Jeg kan godt forstå, at statsministeren, der ligesom jeg har børn i den her alder, er rystet og påvirket. Det er jeg virkelig også. Jeg vil gerne høre, om statsministeren mener, at det er den her retstilstand, vi skal have i Danmark.

Kl. 13:51

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 13:51

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg væmmes aldeles ved den her beskrivelse. Det er både over det konkrete hændelsesforløb, som er noget af det værste, man overhovedet kan forestille sig overgå et barn, men jeg væmmes selvfølgelig også over – det gør jeg, og det står jeg ved – at man kommer til Danmark og begår den form for kriminalitet og de uhyrligheder.

Jeg kan i lighed med, hvad jeg har sagt i andre sammenhænge, ikke gå ind i enkeltsager. Jeg skal love for, at de fylder meget i spørgetime i dag. Det har jeg ikke nogen forudsætninger for at kunne gøre. Men jeg vil sige helt generelt, at når man begår kriminalitet af personfarlig karakter, voldtægt osv., skal man udsendes af Danmark. Det er min politiske holdning. Så blander jeg mig heller ikke her i konkrete retssager. Men hvis det er rigtigt, som det beskrives, nemlig at man på baggrund af meget, meget kriminelle forhold ikke udvises af Danmark, synes jeg da, at der er grund til at kigge på udvisningsreglerne igen.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pernille Vermund.

Pernille Vermund (NB):

Det synes jeg er rigtig godt nyt, for hvis man ikke bliver udvist for så brutal kriminalitet – det er for 794 forhold inklusive voldtægt af en 14-årig – er der altså noget galt, og så kan man jo spørge, hvad der så skal til. Det er jo fuldstændig uacceptabelt, hvis det er sådan, det skal forholde sig i Danmark.

Statsministeren husker måske, at jeg tidligere har fortalt om Cecilia, der blev tævet og også voldtaget af en somalisk udenlandsk forbryder, en mand, som heller ikke blev udvist, til trods for at det her var hans fjerde forbrydelse i Danmark og hans fjerde advarsel om udvisning. Statsministeren sagde dengang, at det gjorde et stort indtryk på hende, og at regeringen gerne ville udvise flere kriminelle udlændinge. Statsministeren har også tidligere erklæret sig uenig i de internationale spilleregler, når de beskytter gerningsmanden og ikke offeret. Så hvordan vil statsministeren sikre, at flere kriminelle udlændinge bliver udvist, så det er ofrene og ikke gerningsmanden, der bliver beskyttet?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at en af grundene til, at jeg i dag ikke alene er tilhænger af, men også sikrer en stram udlændingepolitik, er kriminaliteten. Det skal jeg ikke lægge skjul på. Når man ser på kriminalitetsbilledet i Danmark, er der en meget, meget tæt sammenhæng mellem den alvorlige, den værste og den farligste kriminalitet og udlændingepolitikken. Det er der. Det er helt uomtvisteligt. Man kan se det i Københavns Byret. Man kan se det i fængslerne. Det er meget, meget tydeligt. Og vi kan se i de fleste kriminalitetsstatistikker, at for mange med anden etnisk baggrund fylder for meget i kriminalitetsstatistikkerne. Så en af grundene til, at jeg i dag er tilhænger af en meget stram udlændingepolitik, er for at undgå den kriminalitet, som følger af ikke at have styr på udlændingområdet. Det er min klare overbevisning.

I forhold til de konkrete sager, som jeg af gode grunde har svært ved at gå ind i, og det er ligegyldigt, om det er et barn, som vi ønsker at passe på og beskytte, eller det er et offer, som vi ønsker at kunne beskytte, kan jeg give et tilsagn om, at hvis vi ikke har tilstrækkelig stramme udvisningsregler, er vi villige til at kigge på dem igen.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pernille Vermund for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Pernille Vermund (NB):

Det er der jo behov for, for de her enkeltsager hober sig op. Man har politisk i årevis bildt danskerne ind, at kriminelle udlændinge bliver udvist for sådan nogle grove forbrydelser som dem, jeg taler om her, men faktum er jo, at samme politikere gang på gang lader Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg og EU-Domstolen i Luxembourg komme på tværs og beskytte forbryderne. Det betyder, at de kriminelle udlændinge i al for høj grad får lov til at blive i Danmark i stedet for at blive udvist. Der er jo et stort flertal, der siger: Det mener vi faktisk at de skal, ikke mindst på de her meget, meget grove områder. Det betyder ikke, at vi skal opsigte internationale

Kl. 13:52 forpligtelser. Vi behøver ikke at melde os ud af menneskerettighedskonventionen eller Europarådet.

Kl. 13:52 Jeg vil gerne høre statsministeren: Hvis statsministeren er villig til at løse de her problemer, hvis statsministeren er villig til at sige, at kriminelle udlændinge, der begår de her grove forbrydelser, bliver udvist, hvordan vil statsministeren så sikre helt konkret, at en dom til udvisning i Danmark ikke kan blive omstødt af enten menneskerettighedsdomstolen eller EU-Domstolen?

Kl. 13:55

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:55

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Hvis man kigger på vores retshistorie gennem de senere år, og det er jo bl.a. også den tidligere borgerlige regerings fortjeneste, er udvisningsreglerne blevet strammet ad flere omgange. Det nye, vi eksempelvis har lagt til, er, at man kan få frakendt sit statsborgerskab og slet ikke kan indrejse til Danmark igen eller kan blive udvist, samtidig med at man mister sit statsborgerskab og derfor heller ikke kan komme tilbage. Så ad flere omgange er det lykkedes, og jeg kigger som sagt gerne på, hvordan vi kan gøre det igen.

Jeg kommer ikke til at opsigte de internationale konventioner og aftaler af mange andre grunde og mange andre hensyn, men jeg vedkender mig gerne, at der er dilemmaer forbundet med at overholde de internationale spilleregler, fordi vi især på udlændingområdet ser eksempler på, at man beskytter gerningsmanden og i virkeligheden ikke offeret, desværre.

Kl. 13:56

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er slut. Tak til fru Pernille Vermund.

Så er det hr. Alex Vanopslagh, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:56

Spm. nr. US 54

Alex Vanopslagh (LA):

Tak for det. Og jeg kan trøste statsministeren med, at jeg ikke kommer med nogen enkeltsager. Jeg vil gerne tale om velfærd i dag. I Danmark har vi jo en lang og stolt tradition for velfærd, også inden vi havde en velfærdsstat for den sags skyld. Vi havde Mødrehjælpen, Danner, Falck, Diakonissestiftelsen. Vi har haft privat velfærd i det her land i mange årtier, og jeg synes ubetinget, at det er en fordel for Danmark og en fordel for danskerne, at vi har gode private velfærdsudbydere, uanset om det er private plejehjem, private børnehaver, friskoler, private sygehuse eller private bosteder. Det er godt, at det ikke kun er kommunen eller systemet, der kan levere velfærd. Det er godt for borgerne, at de kan fravælge det offentlige, hvis de er utilfredse med den service, de får – at de kan fravælge det offentlige plejehjem, hvis de bliver mishandlet, ligesom Else gjorde, og vælge et privat plejehjem, eller at de kan fravælge folkeskolen, hvis de synes, at den seneste folkeskolereform har ødelagt folkeskolen, eller at de bare kan vælge en privat børnehave, fordi de synes, at det er et godt tilbud, og tænker: Det passer til mig og min familie.

Der er ingen tvivl om, at det offentlige kan levere gode, brede og stabile løsninger på velfærdsområdet, og det skal vi holde fast i. Men de private velfærdsudbydere kan noget andet. De kan tænke frit, de kan tænke kreativt, de kan tænke nyt, både inden for ledelse og organisering og måden, man leverer velfærden på. Derfor mener jeg, at det ubetinget er til gavn for borgerne, at vi har et godt marked for privat velfærd. Og det er jo egentlig også til gavn for borgerne, at de kan stifte en velfærdsvirksomhed. Altså, hvis en pædagog, der brænder for at yde omsorg for børnene og er en iværksætterånd, en

iværksættersjæl, og gerne vil drage omsorg for børnene på en anden måde end den måde, man lige gør det på i kommunen, jamen så skal hun jo have mulighed for at starte en privat børnehave. Det er til gavn for hende, det er til gavn for børnene, det er til gavn for borgerne.

Nogle gange kan man godt få indtryk af, at regeringen fører sådan et ideologisk korstog mod den private velfærd, men jeg vil egentlig lade tvivlen komme statsministeren til gode og så bare spørge statsministeren helt overordnet: Er statsministeren enig i, at der er store gevinster og fordele for Danmark som et velfærdssamfund og for de danske borgere i, at vi har et velfungerende, et stærkt marked for private velfærdsudbydere?

Kl. 13:58

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:58

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo sådan set rigtigt, at hvis man kigger tilbage på vores historie, er danmarkshistorien fyldt med velfærd, og det startede faktisk også meget tidligere som et mere kollektivt gode i vores samfund end i så mange andre. Jeg vil nu mene, at det er med K.K. Steinckes socialreform fra 1930'erne, som jo i øvrigt indgås, skal vi lige have med, den dag, hvor Hitler kommer til i Tyskland – den dag. Vi taler ikke om den uge eller den måned eller det år, men den dag sætter danske politikere sig sammen med spiritus på bordet hjemme i Thorvald Staunings lejlighed og laver Kanslergadeforliget. Det er det, der efterfølgende bliver kimen til K.K. Steinckes socialreform. Det er et meget, meget stærkt stykke dansk politisk historie. De andre valgte diktaturet og splittelsen, polarisering, vi valgte det pragmatiske samarbejde.

Det, som K.K. Steinckes socialreform gør som det primære, er jo, at den flytter fokus fra, at man går hen og beder om noget med hatten i hånden og er underlagt andres luner, til, at man opnår rettigheder, fordi man er borger i det danske samfund. Den tanke kan jeg godt lide.

Når det er sagt, skal alt ikke være ens, og vi har i Danmark en tradition for at have selvejende institutioner, friskoler og andre, og det er en meget, meget vigtig del af det, kan man sige, samlede velfærdstilbud. Det, jeg ikke så godt kan lide fra det indledende spørgsmål, hvor jeg synes der blev sagt mange gode ting, er, at hvis man skal tænke nyt, kreativt og frit, så skal det være privat. Hvorfor egentlig? Jeg tror i øvrigt, der er masser af offentligt ansatte, der oplever, at de gør det her hver eneste dag og yder en meget, meget stor indsats for børn, ældre og andre. Men det at tænke nyt, kreativt og frit skal gå på tværs af offentligt og privat, gerne i et samarbejde.

Kl. 14:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Alex Vanopslagh.

Kl. 14:00

Alex Vanopslagh (LA):

Altså, det er jo ikke mig, der synes, at man ikke kan tænke frit og innovativt og bryde rammerne i det offentlige. Det er jo på grund af den dyne af bureaukrati, der er, og de begrænsninger, der er. Den offentlige sektor er jo på mange måder præget af sådan et iværksætterforbud. Du kan ikke komme som privat iværksætter og sige, at nu vil jeg starte noget nyt velfærd, inden for det offentlige. Du kan ikke gøre tingene på en ny måde. Det kan du lettere, hvis du har en privat børnehave eller et privat bosted eller en friskole, og jeg hører statsministeren sige, at det er godt for Danmark som velfærdssamfund.

Der, hvor jeg selvfølgelig undrer mig, og jeg tænker, statsministeren har gættet, hvor jeg gerne vil hen med snakken, er jo, at man fra regeringens side har et ønske om at tage penge fra friskolerne, at man har et ønske om at forbyde private bosteder og forbyde privat velfærd inden for de sociale tilbud, og at man har et ønske om at forbyde de private børnehaver. Man vil forbyde danskerne på nogle områder at fravælge det offentlige og tilvælge det private, og man vil forbyde iværksætterildsjæle at udleve deres drøm om at kunne tjene penge på at drage omsorg for børn gennem en virksomhed. Der vil jeg egentlig bare høre, hvad det egentlig er, man ikke kan lide ved de private velfærdsudbydere, for det skyldes vel ikke, at der er for meget spiritus på bordet, når man har de her forhandlinger. Der er nogle ting, man godt kan lide; det har vi fået slået fast. Hvad er det, man ikke kan lide, siden man vil gå den her forbudsvej?

Kl. 14:01

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:01

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Nej, der er ikke meget spiritus tilbage på de politiske forhandlingsborde. Jeg skulle lige til at tilføje et desværre, men det kommer til at lyde forkert. Altså, vi har jo nu igangsat, og det var egentlig med hr. Alex Vanopslagh's opbakning, et forsøg i syv kommuner, hvor vi giver dem lov til at starte fuldstændig forfra på folkeskoleområdet, på daginstitutionsområdet og på ældreområdet, og det, vi sagde dengang, var: Nu skal vi se, om vi kan få opbakning i Folketinget til at fjerne reglerne herindefra, og så skal I gøre det samme kommunalt. Det lykkedes jo i vidt omfang på børneområdet og i vidt omfang på skoleområdet, men så kom vi til ældreområdet, og så gik der jo gammeldags ideologisk blå slåskamp i det, og så sagde man: Hov hov, vi kan kun slippe kommunerne fri, borgerne fri og medarbejderne fri på de områder, hvor vi er enige i, at man skal sættes fri. Og det ærgrer mig, for jeg mener faktisk, at vi har muligheden for med de syv kommuner at vise, at al den innovationskraft findes derude, hvis folketingspolitikkerne begynder at blande sig noget mindre, ikke mere.

Kl. 14:02

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Alex Vanopslagh for sit sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:02

Alex Vanopslagh (LA):

Altså, jeg sukker lidt. Jeg er jo vant til, at statsministeren ikke svarer på mine spørgsmål, men der plejer jeg at have kritiske spørgsmål. Det her er ikke engang et kritisk spørgsmål. Jeg spørger bare, hvad det er, man ikke kan lide ved de private velfærdsudbydere, siden man vil forbyde de private bosteder, man vil forbyde de private børnehaver og man vil tage penge fra friskolerne, og så får jeg, jeg havde nær sagt en sang fra de varme lande, men det er jo nok de kolde nordiske lande, om, at man vil sætte nogle kommuner fri, herunder sætte dem fri for det frie valg hos borgerne. Den debat kan vi godt tage. Det er bare ikke den debat, jeg er interesseret i lige nu. Altså, jeg er interesseret i, hvis vi er enige om, at det er godt, at der er private velfærdsudbydere i Danmark, at det er godt for borgerne, og at det er godt for Danmark som velfærdssamfund, hvorfor det så er, regeringen egentlig forsøger at forbyde en række private velfærdsudbydere. Hvorfor gør man egentlig ikke noget mere for, at det private velfærdsinitiativ kan blomstre i Danmark, så danskerne i højere grad får valgfrihed, man får mere innovation og man styrker den lange velfærdstradition, vi har, som går på, at det ikke kun er kommunesystemet, der kan levere velfærd? Det var egentlig det, jeg ville have haft en diskussion omkring.

Kl. 14:03

Kl. 14:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:03

Kl. 14:06

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Men det er da ikke rigtigt, at vi vil forbyde dem. Det er da ikke rigtigt. Det, vi har sagt, er, at hvis man driver en social institution, skal man ikke kunne tjene penge på de arme mennesker, som af den ene eller den anden årsag er der. Det er da noget andet. Vi har da ikke noget som helst ønske om at forbyde. Jo, jeg erkender og jeg vedkender mig, at de muslimske privatskoler har jeg et problem med, for de parallelsamfund, vi risikerer er etableret eller bliver etableret der, er mig inderligt imod, og jeg tror ikke på, at vi kan integrere børn og unge med minoritetsbaggrund, hvis vi får en masse muslimske friskoler med en helt anden måde at tænke på og undervise på. Det er rigtigt, at dem ønsker vi at gøre noget ved, men det er da ikke rigtigt, at vi ønsker at forbyde noget som helst andet. Vi har bare sagt, at man ikke bør tjene penge på anbragte børn, hvad vel egentlig er rimeligt nok.

Kl. 14:04

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Alex Vanopslagh for spørgsmålet. Der tørres lige lidt af. (*Alex Vanopslagh* (LA): Jeg havde faktisk forberedt en vittighed om, at overskudsgraden ved de der private bosteder er på 2,4 pct. Det er jo mindre, end hvad Liberal Alliance har i meningsmålingerne, så det er jo ikke så stort et problem. Den vittighed nåede jeg ikke at fyre af, men nu får I den her). (*Munterhed*). Sådan lykkedes det hr. Alex Vanopslagh at få det sidste ord på en elegant måde.

Så er det hr. Torsten Gejl, Alternativet. Værsgo.

Kl. 14:05

Spm. nr. US 55

Torsten Gejl (ALT):

Tak, formand. I går havde næsten en uendelig række af danske skoler og undervisningsorganisationer en kronik i Berlingske, hvor de kritiserer Danmarks asylpolitik og udlændingepolitik i ret stærke vendinger. På Facebook svarer Socialdemokratiets integrations- og udlændingeordfører Rasmus Stoklund bl.a.:

I dag lancerede Danmarks Lærerforening og en række andre uddannelsesorganisationer et hårdt angreb på Danmarks udlændingepolitik i Berlingske. Jeg kan ikke huske tidligere at have læst en kronik fra store organisationer med så nedladende en holdning til det overvældende flertal i både befolkningen og Folketinget, som står bag udlændingepolitikken. Det overraskede mig i øvrigt, at Lærerforeningen har så stærke udlændingepolitiske holdninger, som ret præcist flugter med Alternativets og andre dele af den yderste venstrefløj.

Det skrev Stoklund på Facebook. I Alternativet er vi selvfølgelig stolte af at blive taget til indtægt for den kritik, som snart sagt den samlede danske lærerstand har i forhold til regeringens integrations- og udlændingepolitik. Det giver os lejlighed til at stille spørgsmålene fra repræsentanterne for de mange tusinde lærere direkte videre til statsministeren. Skal unge mennesker sidde på udrejsecentre, mens klassekammeraterne kører studenterkørsel og fejrer deres ungdom og fremtid? Er det virkelig i tråd med den danske folkestemning? Ingen andre europæiske lande sender syriske flygtninge retur. Det fremkalder tvivl om de faktiske forhold. Så hvorfor lader vi ikke tvivlen komme de forurettede, altså flygtningene, til gode, som vi plejer i den danske retsstat?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Tak for også det spørgsmål. Jeg vil advare imod, at vi begynder at lovgive på baggrund af enkeltsager, også i udlændingepolitikken. Jeg synes, det er vigtigt, at der er retssikkerhed; at det er gennemskueligt, hvilke beslutninger vi træffer, og at vi selvfølgelig også står ved konsekvenserne af den politik, som man må sige et meget bredt flertal i Folketinget har vedtaget med opbakning fra den danske befolkning. I mine øjne – jeg havde også muligheden for at diskutere det med fru Sofie Carsten Nielsen tidligere – er det i virkeligheden udtryk for sund fornuft, at man, hvis man er flygtning og har et beskyttelsesbehov, skal beskyttes et sted i verden. Når man ikke længere har det beskyttelsesbehov – og det skal i mine øjne ikke være op til politikere at definere, hvornår det beskyttelsesbehov er der eller ikke er der – så skal man rejse tilbage til sit fædreland. Det synes jeg er et grundlæggende sundt og fornuftigt princip.

Kl. 14:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Torsten Gejl.

Kl. 14:07

Torsten Gejl (ALT):

Som det eneste land i Europa vurderer myndighederne i Danmark, at Damaskus er et sikkert sted, uagtet at FN's flygtningeorganisation siger, at Damaskus ikke er sikkert; uagtet at USA's udenrigsminister Antony Blinken i slutningen af marts kom med en appel til andre lande om ikke at presse syriske flygtninge til at vende tilbage, før det kan ske med sikkerhed og værdighed. Verden ser tilsyneladende undrende på det, og toneangivende britiske og tyske aviser spørger: Hvad ved Danmark, som resten af verden ikke ved?

Kl. 14:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Der er den her diskussion om, hvornår et land er sikkert at rejse til. Her taler vi jo om flygtninge, der har et generelt beskyttelsesbehov; individuelt forfulgte er en anden sag. Der er vel to muligheder. Enten gør vi det til et politisk spørgsmål, eller også gør vi det, vi har tradition for i Danmark, nemlig at det er myndigheder, der på baggrund af deres arbejde vurderer det. Jeg har godt nok svært ved at forestille mig en situation, hvor det skulle være fornuftigt, at det skulle være op til politikere at sidde og vurdere, om lande er sikre eller usikre. Jeg vil ikke anbefale det. Jeg vil heller ikke anbefale, at vi begynder at basere dansk udlændingepolitik på enkeltsager, uanset hvilken sympati man måtte have for konkrete rigtige mennesker i konkrete rigtige situationer. Udlændingepolitikken bliver i mine øjne nødt til at ligge fast, så alle ved, hvad man har at forholde sig til, og det er velkendt, at hvis man kun har et midlertidigt beskyttelsesbehov, så beskyttes man også kun midlertidigt i Danmark, og så skal man rejse tilbage, hvilket i øvrigt giver en mulighed for – hvis vi ønsker at benytte den – at vi så kan hjælpe flygtninge, der har et rigtigt beskyttelsesbehov på det tidspunkt, de måtte have det.

Kl. 14:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Torsten Gejl for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:09

Torsten Gejl (ALT):

Vi har det spørgsmål fra vores medlemmer, som vi jo stiller hver gang. Det er fra Signe Irminger.

Min syriske familie kom til Danmark i 2014. De ankom med ganske få ejendele i slidte kufferter. De ankom med fysiske ar, efter at en bombe ramte tæt ved deres bil undervejs på flugten. De viste mig billeder af deres børn fulde af blod og forbindinger. De fulgte intensivt med i nyhedsstrømmen fra Syrien, og de spurgte mig igen og igen, hvorfor ingen gjorde noget; hvorfor ingen greb ind, hvorfor Assad ikke blev stoppet. Hvor var USA? Hvor var EU? De mistede familiemedlemmer, og dem, som de fortsat havde kontakt med, levede uden strøm, lægehjælp og i perioder uden tilgang til rindende vand. Og bomberne faldt med kortere og kortere mellemrum. Mens Assads hær trak et blodigt spor efter sig nordpå, var de vidne til, at EU's aftale med Tyrkiet forhindrede civile i at krydse Syriens nordlige grænse. Nu, mens de fortsat modtager daglige beskeder om død, diktatur og tortur, begynder den danske regering at sende syriske flygtninge tilbage til Syrien. Hvad skal jeg svare, når de spørger, hvordan det kan lade sig gøre?

Sådan spørger vores medlem statsministeren. Og det er ikke en personhistorie. Hun spørger generelt.

Kl. 14:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren. Værsgo.

Kl. 14:10

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Men det er jo en personlig historie, som gør indtryk, altså hvad den familie måtte have oplevet. Det tror jeg gør ondt på os alle sammen. Det er jo det, der kendetegner mange flygtnings situation på hele jordkloden, nemlig meget, meget ustabile, nogle steder voldelige og farlige omstændigheder og forhold, hvorfor vi jo skal hjælpe de mennesker, der har et beskyttelsesbehov, der hvor de måtte have behov for hjælpen. Mit svar er jo, som jeg allerede har givet det før, at det ikke er en politisk beslutning i Danmark, hvilke lande der vurderes til at være det ene eller det andet. Det er myndighederne, og det er i øvrigt en institution, som har fungeret igennem ganske mange år.

Kl. 14:11

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet. Og efter lidt rengøring, hr. Torsten Gejl – tak for det – er det hr. Jens Rohde, Kristendemokraterne.

Kl. 14:11

Spm. nr. US 56**Jens Rohde (KD):**

Tak for det. Jeg kan ikke lade være med at tænke på hr. Alex Vanopslags »wax on, wax off«. Det kunne man jo godt udnytte til at stille nogle flere spørgsmål til statsministeren.

Jeg vil gerne i stedet for at stå og hoste og hakke på statsministeren, som der har været rigtig meget af i den her spørgetime, nævne, at i oktober måned, da statsministeren holdt sin åbningstale, hørte jeg en af de bedste åbningstaler, jeg har hørt i den tid, jeg har været i Folketinget, ikke mindst den del, der handlede om frisætning af kommunerne, som også var en del af diskussionen med Liberal Alliance. Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge statsministeren om, er hendes syn på et forslag, vi fra KD fremlægger i morgen, nemlig en reel frisætning af kommunerne ved at fjerne serviceløftet, ved at fjerne skattestoppet over for kommunerne, ved at genindføre skatteopkrævning i regionerne – vel at mærke, ved at man kompen-

serer for det på bundskatten – så vi flytter penge fra staten og derud, hvor de skal virke i lokaldemokratiet og i det regionale, så man kan afpasse sine servicebehov efter det, som man diskuterer ved kommunalvalg og regionsvalg, som vi står over for, altså en reel frisætning af kommuner og regioner. Hvordan stiller regeringen sig til denne frisætning?

Kl. 14:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest en varm velkomst til hr. Jens Rohde i denne sammenhæng. (*Jens Rohde (KD)*: Tak for det!) Vi skal vænne os til nye opgaver og nye roller og nye partier. Velkommen til.

Det var noget af en mundfuld og også et relativt stort forslag. Her begynder vi jo pludselig at have nogle andre ting i spil også, nemlig hvad det samlede skattetryk i Danmark er, og dermed bevæger vi os i mine øjne også langt ind i, hvad grundstenen i den førte økonomiske politik er. Jeg mener, der er rig mulighed for – rig mulighed for – at skabe rammer for nytænkning, for relationsarbejde, for kreativitet, for faglighed baseret på tillid uden at gøre det, som jeg forstår Kristendemokraterne lægger op til, men det kræver én afgørende ting, og det er, at Folketinget snart tør træde et skridt tilbage. Og det har Folketinget rigtig svært ved. Jeg tør sige det så direkte, fordi jeg kan mærke, at regeringen også har svært ved det. Hver eneste gang der laves en ny reform, fremsættes et nyt lovforslag eller et nyt beslutningsforslag eller vi har en forhandling, ender vi næsten altid med endnu flere regler og endnu mere bureaukrati. Hvis vi for alvor skal det her til livs og basere et velfærdssamfund på tillid, skal vi politikere begynde at træde ikke kun et, men flere skridt tilbage.

Kl. 14:14

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jens Rohde.

Kl. 14:14

Jens Rohde (KD):

Tak. Men alt det her har vi jo sagt i hundrede år herindefra, og det er jo den samme diskussion igen og igen. Derfor må der jo nogle andre, konkrete håndtag til reelt at frisætte kommunerne. Vi taler jo om, for vi kommer også med en plan om at lette skatten ret betragteligt på arbejde, at flytte midlerne herfra og flytte vores bestemmeret over midlerne ud til der, hvor de reelt skal bruges. Det er det, vi ønsker, og det beder ikke statsministeren om at forholde sig sådan helt konkret til i kroner og øre, men det er princippet om, at vi begynder at tage nogle andre instrumenter i brug, for at vi kan frisætte det lokale demokrati.

Jeg har selv siddet i en kommune, Viborg Kommune, og oplevet, hvordan vi ramte serviceløftet, så selv om vi faktisk havde mange penge, vi kunne bruge på offentlig velfærd, kunne vi ikke gøre det. Det er jo en mærkelig situation at sidde i over for borgerne. Så det er hele princippet om at turde tage nogle nye instrumenter i brug – og det var noget af det, statsministeren introducerede – men det bliver alligevel meget statsstyret.

Kl. 14:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Statsministeren, værsgo.

Kl. 14:15

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det er jo rigtigt, og man kan blive helt træt selv af den her diskussion, for jeg tror faktisk det oprindeligt var den tidligere

statsminister Poul Schlüter, der for alvor startede diskussionen om bureaukratiet i den offentlige sektor. Siden da er det kun blevet værre. Og jeg mener, hvad jeg sagde før, at hver eneste gang vi laver en reform herinde, og det er ligegyldigt, hvilke partier der er med, så gør vi det kun endnu værre. Og så ender det alligevel med, at der er et parti, der siger: Jamen lige præcis på det her område, vil vi gerne være helt sikre på, at kommunerne eller skolerne eller ældreplejen gør lige det, vi synes er vigtigt. Og når man så lægger det hele sammen, gør vi det igen og igen.

Jeg mener, hvad jeg sagde i åbningsdebatten: Vi er ved at ødelægge vores velfærdssamfund. Det er vi, fordi vi har så dygtige medarbejdere, vi har verdens mest fantastiske befolkning, og vi har nogle pårørende, som mange steder også tager ansvar, men de kan ikke få lov til at folde deres potentiale ud, fordi – ja, nu siger jeg det igen – 179 mennesker ønsker at bestemme alt for meget i det her land.

Kl. 14:16

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Jens Rohde, sidste spørgsmål.

Jens Rohde (KD):

Det var et godt svar. Så vil jeg tillade mig at springe til mit senator Cato-spørgsmål, som jeg jo har turneret med over for statsministeren på stort set samtlige europaudvalgsmøder forud for møder i Det Europæiske Råd, og nu ved statsministeren godt, hvad det er, nemlig: Hvornår har statsministeren tænkt sig at adressere det, der foregår i forbindelse med VM i Qatar, i Det Europæiske Råd? Der foregår ting inden for sportens verden, som vi *aldrig nogen sinde* ville acceptere foregik i andre dele af samfundet. Og det kan ikke passe, at hele det politiske Europa står og kigger på, hvad der foregår der. Sporten har brug for hjælp, det siger de jo selv, til at komme problemet til livs.

Så nu spørger jeg statsministeren også her i Folketingssalen: Vil statsministeren og regeringen adressere denne problemstilling i Det Europæiske Råd?

Kl. 14:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:17

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er enig i problematiseringen af VM i Qatar, og det, vi allerede har set dernede, synes jeg er dybt problematisk. Det er jo FIFA, der har truffet beslutningen, og jeg forstår, at der i går blev rejst kritik fra dansk side, altså DBU's side, af beslutningen, og den kritik forstår jeg godt. Jeg er usikker på det sidste, der bliver sagt her, nemlig om det er rigtigt, at sporten har bedt om politisk hjælp. For hvis sporten i dag finder, at man har truffet en forkert beslutning, kan sporten vel træffe en anden og bedre beslutning.

Kl. 14:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak for det. Hermed er spørgetimen slut. Jeg siger tak til deltagerne.

Jeg skal hermed udsætte mødet til kl. 14.30.
Mødet er udsat. (Kl. 14:18).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. (Udvidelse af kredsen af kompensationsberettigede følgeerhverv, regler om krav om miljøtilladelser m.v., regler om ansøgning, frister og dokumentationskrav, regler om statens overtagelse af erstattede aktiver og adgang til nedrivning og bortskaffelse m.v., regler om klageadgang og søgsmålsfrister m.v.).

Af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Rasmus Prehn).
(Fremsættelse 26.03.2021. 1. behandling 06.04.2021. Betænkning 22.04.2021. Ændringsforslag nr. 17 og 18 af 26.04.2021 uden for betænkningen af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Rasmus Prehn)).

Kl. 14:30

Forhandling

Første næstformand (Karen Ellemann):
Mødet er genoptaget.

Der er stillet ændringsforslag.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har meddelt mig, at han ønsker at tage ændringsforslag nr. 7 og 8 i betænkningen tilbage.

Ønsker nogen at optage disse ændringsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslagene bortfaldet.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:31

Afstemning

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-6, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL), om ændringsforslag nr. 17 og 18 uden for betænkningen af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, om ændringsforslag nr. 9, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL og NB), eller om ændringsforslag nr. 10-16, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af lov om rentefrie lån svarende til indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med covid-19, lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattecreditter m.v. i forbindelse med covid-19 og lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindel-

se med covid-19. (Udvidelse af A-skattelåneordningen og moms-låneordningen som følge af covid-19 m.v.).

Af skatteministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 13.04.2021. 1. behandling 15.04.2021. Betænkning 22.04.2021).

Kl. 14:31

Forhandling

Første næstformand (Karen Ellemann):

Der er stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:32

Afstemning

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-7, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG))?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:32

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Karen Ellemann):

Så er spørgsmålet, hvor lang tids pause der er behov for. Jeg får at vide, at det næste møde afholdes i dag, og at det afholdes kl. 14.45.

Der er ikke mere at foretage i dette møde, men næste møde med afstemninger er altså i dag kl. 14.45.

Dermed skal jeg bede medlemmerne om at forlade salen stille og roligt, så der kan blive gjort rent her i pausen.

Mødet er hævet. (Kl. 14:33).